

Dombornyomott tapéta

NYOMDÁSZATI REMEKMŰ A FELÚJÍTOTT KÁROLYI-CSEKONICS PALOTÁBAN

Szili József

A napokban adták át Budapesten a felújított és régi pompájába visszaállított Károlyi-Csekonics palotát. A felújítás során rengeteg művész, restaurátor, valamint neves szakemberek és cég dolgozott együtt a nem mindennapi épületen. A felújítás során az épület szivarszobája falán egy százéves mives tapétadarab került elő. Az a döntés született, hogy a szobát az eredeti tapétamintázattal restaurálják. A feladat nem volt egyszerű, hiszen egy nagyon aprólékos mintázatú, precízen dombornyomott tapétacsodát kellett újragyártani.

Hosszas keresés után találtak rá Novokreszenszkov Tamás vándornyomdászra, aki már nagyon sok speciális munkát nyomtatott. Végül őt kérték fel, hogy alkossa újra a szoba falát díszítő mintázatot.

Tamás, barátja segítségével, Szűcs M Sándor papirosmolnárral dolgozta ki az eljárást. Ilyen

komplex feladaton még nem dolgoztak együtt, de a gyártás és tervezés részleteit már használták korábbi munkáiknál.

Tamás szavait idézve:

„A régi idők nyomdászai után dolgozni megdöbbentő dolog. Azt tartották róluk, hogy a szakmák koronázatlan királyai. Minden bizonnyal azok is voltak, mert egy jó nyomdásznak rengeteg szakmában kellett jártasságot szereznie. Ha figyelembe vesszük az akkor használatos eszközöket és gépeket, akkor rögtön világossá válik, hogy mekkora mértékű hozzáadott szellemi tudást és értéket képviselt egy ilyen magas szintű munka elkészítése. A módosítások, méretváltozások a papír nagymértékű préselése miatt akkor sem, és most sem volt kiszámolható. A nyomtatást a széria gyártása közben módosítani kellett.

A mai kor nyomdása ezt számítógéppel megteheti. Régen mindezt analóg szerkezetekkel, józan logikus gondolkodással tették. Az adatok digitális tárolása és szerkeszthetősége miatt egy későbbi módosítás ma már könnyebb feladat. De a régi és a mai digitális rendszernek is az a lényege, hogy a célnak alárendelve, szorgalmasan, precízen és nagyon pontosan kell dolgozni.

Sokat tanultunk ebből a munkából. Ezért úgy gondoljuk, hogy teljesen más, magasabb szintű restaurálásokra és rekonstrukciókra is képesek letünk a nagyon összetett mesterségünkben. A legnagyobb kihívást a tapéta képmérete jelentette, hiszen több mint 25 négyzetméteres felületet kellett tökéletes minőségben, a szoba méretéhez és beosztásához alkalmazkodva legyártani és felhelyezni.

Ma az egész világon a nyomtatványrekonstrukció és -restaurálás is nagyon ritka eljárás. Büszké vagyunk arra, hogy a munkánk az egész épületrekonstrukciónak egy picike, de mégis harmonikus része. Véleményem szerint a régi tapétacsoda megálmodója is valami hasonlóra gondolhatott száznegyven évvel ezelőtt.

Szűcs Sándor és a magam együttműködése ebben a történetben nagy öröm volt.”

Az eredeti cikk forrása:

pestbuda.hu: <https://qrqo.page.link/c9R36>
magyarnyomdasz.hu:
<https://qrqo.page.link/w1pLw>